

Fólkaflokkurin: Setir rasist í álitisstørv

At Fólkaflokkurin framhaldandi velur Óla Breckmann í so týðandi nevndir sum skúla- og mentamálanevndina og lögtingsins grannskoðaranevnd kann bert merkja, at flokkurin í roynd og veru tekur undir við hansara rasistisku og ódemokratisku sjónarmiðum, skrivar Jóannes Dalsgaard, lögtingsmaður í hesum politiska sjónarmiði.

Ein partur av føroysku pressuni er á gosi, t. i. tað er vorðið avdúkað, at stavnamaður Fólkaflokksins stuðlar einum hálvkriminellum antisosialistiskum felagsskapi í Danmark, eins og hann stendur sum meðarbeiðari á tí hálfascistiska blaðnum Facet.

Tað er litið nýtt og ógvísligt í hesum tíðindum. Hava ikki bæði stavnamaður, blað og flokkur í árávis framtgerðir, sum liggja á markinum til tað kriminella, og avdúkað sjónarmið, sum liggja langt til høgru fyri vanlig borgaralig sjónarmið í Norðanlondum?

Nøkur fá ítøkilig dømi: Tað er heilt vanlig, at stavnamaðurin fagnar fascistiskum einaræðisharrum, flokkum og statum. Øll minnst enn Dagblaðið 10. oktober 1979, tá mál-gagnið av fullum huga fagnaðist um, at demokratiskí forsetin í Chile — Salvador Allende — varð vorðin myrður, parlamentið upployst, tingmenn í hópatali tiknir av døgum, og landsins demokratisku stovnar niðurbundnir. Hetta er endurtikið fleiri ferð — ikki minst frá lögtingsins røðarpalli.

Vit kunnu taka Suðurafríka. Meðan allur tann civiliseraði heimurin við andstygð vendir sær í móti tí rasistiska apartheiddiktaturinum verjir Dagblaðið hetta sama diktatur við hond og fót, meðan stavnamaðurin ferðast um landið til Fólkaflokksins ungmannafelag við rasist-

iska boðskapinum.

Her er eisini hóskandi at minna á, at trý av teimum mest harðrendu diktaturum í heiminum — Suðurkorea, Taiwan og Turkaland — av mál-gagni Fólkaflokksins ofta verða hildin fram fyri føroyingar sum fyrmyndarlig samfeløg.

Heldur ikki er stavnamaðurin erkvisin í vápnnavali, tá talan er um at vinna einum starvsfelaga við øðrvísi hugsunarhátti neisur. Soleiðis nýtti hann fyri nøkrum árum síðani falsað skjól í hesum virksemin, og fekk dóm fyri sama.

Hvørja støðu hevur so sjálvur Fólkaflokkurin til alt hetta? Svarið liggur beint fyri fótunum: Tann meinigi fólkaflokksmaðurin má halda væl til standa, tí setir hann Óla Breckmann inn á fólkating í Danmark, og inn í lögting í Føroyum. Sama má kunna sigast um leiðslu Fólkaflokksins, hóast hon — og serstakliga floksformaðurin — ofta letist leggja sjógv millum flokk og stavnamaðmann.

Hetta mynstrið kenna vit so við og við: Hvørja ferð, stavnamaðurin er lopin fram av, kemur formaðurin fram og kunnger, at flokkurin tekur ikki undir við beistagerðunum. Samstundis verður lagt afturat, at Óli Breckmann jú er demokratiskt valdur, tí má hann hava loyvi til at lufta eitt nú ódemokratiskum sjónarmiðum.

So lætt eigur Fólkaflokkurin

tó ikki at sleppa, tí hetta er einki uttan lótir. Prógvini letur Fólkaflokkurin sjálvur; i og við, at hann eftir hvørt val setir Óla Breckmann í fremstu álitissessir innan sum uttan tingsins gátt.

Hann er av Fólkaflokkinum valdur í skúla- og mentamálanevndina. Hetta kann bert merkja, at Fólkaflokkurin góðtekur hansara atburð móti okkara skúlafólki, og tann form fyri »upplýsing«, sum Dagblaðið rekur.

Limaskapurin í lögtingsins mentamálanevnd kann bert merkja, at Fólkaflokkurin góðtekur herferðirnar móti okkara fremstu lista- og mentafólkum: William Heinesen, Janus Kamban, Hanus Andreassen og mongum, mongum øðrum.

Fólkaflokkurin hevur eisini fleiri valskeið á rað valt Óla Breckmann til lögtingsgrannskoðara, t.e. hægsta grannskoðandi myndugleika hjá tí almenna. Hetta kann bert merkja, at Fólkaflokkurin góðtekur hansara avslappaða forhold til skjól, og sum heild tekur undir við hansara margháttliga grannskoðaravirksemi, ta tíð hann var formaður fyri lögtingsgrannskoðarum.

Uttantings fær stavnamaðurin álitisstarvið yvir ellum álitisstørvum: blaðstjóra-starvið á Dagblaðnum. Har er hann nevniliga stavnamaður og láturverji, og alt tos um, at hann ikki umboðar Fólkaflokkin, er káva-

lótir, sum skulu sissa tey fáu í Fólkaflokkinum, sum háast alt skammast um skendsheitirnar — samstundis sum hesar lótir skulu halda Fólkaflokkin so mikið stovureinan, at hann aftur gerst borðbarur fyri øðrum flokkum í Føroyum. Seint man tað tó fara at vera, tí Fólkaflokkurin, Dagblaðið og Óli Breckmann eru eitt og tað sama — alnir úr sama stykki!

Jóannes Dalsgaard

At finna sær politiskt tilverugrundarlag í einum langtandi og varandi ervi eftir ein politikara, sum fekk sekkin í 1973 — tibetur, fyri chileanska fólkið — kann ikki vera nóg mikið, um nakar dugur er í hesi Chile-nevnd.

Sjálvandi er spell fyri tykkum, at ein smádiktator sum Pinochet gjørdi gjøldur burtur úr Marx, sum fyri 100 árum síðani skrivaði, at ein marxistiskur búskapur ikki kann leggjast um aftur. Ikki kann jú altíð ganga, sum prestur prædikar. Tí má ein og hvør læra at liva við — enntá Chile-nevndin.

Men, sum sagt, í Kampuchea hevur sosialisman av sonnum spælt fallit. Menniskju í miljónatali verða týnd og eru hótt við týning. Farið nú til arbeiðis, um tit havast at øðrum enn politiskum fjasi.

Óli Breckmann

Tann 10. oktober 1979 skrivaði Óli Breckmann grein í mál-gagni Fólkaflokksins, Dagblaðnum, undir heitinum »Mannarættindi ella politiskt fjas«. Vit prenta brot úr hesi grein, har Óli Breckmann m.a. sigur, at tibetur fekk Allende sekkin í 1979. Allende, sum var demokratiskt valdur forseti, varð sum øllum kunnugt myrður undir hernaðarligum kvetti við Pinochet á odda.